

Israel & Middle East Top Story

Kaikista tärkein profeetallinen merkki on kukkinut silmiemme edessä

The Most Important Prophetic Sign Of All Has Bloomed Right Before Our Eyes

By [David Reagan](#), July 23, 2024

Kun Jeesus vaelsi Luvatulla Maalla 2000 vuotta sitten, Israel oli jo ohittanut parhaan aikansa. Kultainen aikakausi Daavidin ja Salomon aikana oli ollut ja mennyt. Israeliin ja Juudaan jakautuneet

juutalaiset oli valloitettu assyrialaisen ja babylonialaisten toimesta ja käärtetty maanpakoon. Täyttäessään Jesajan ennustuksen Kyyros oli kehottanut juutalaisia palaamaan Jerusalemiin ja rakentamaan temppelin uudelleen. Pakolaisten aallot palasivat idästä ja asuttivat maan uudelleen – vaikka samarialaiset ja muut jakoivat nyt Israelina tunnetun alueen.

Sitten tuli Aleksanteri ja hänen kenraalinsa, sitten Rooma ja sen legioonat. Keisareille Juudean juutalaiset olivat takapajuisella alueella asuva

ongelmaväestö, joka turhauttavasti vaati oman uskontonsa säilyttämistä. Vakaumukselliset juutalaiset kaipasivat Messiasta. Kiivailevat juutalaiset etsivät sotilasjohtajaa, joka voisi vapauttaa heidät Rooman ikeestä. Kukaan heistä ei odottanut, että Voideltu antaisi henkensä ristillä.

Palvellessaan Jeesus haastoi jatkuvasti opetuslastensa ja seuraajiensa odotukset. Hän osoitti heille, että Jumalaa ei miellytä tekopyhä uskonnollisuus, vaan parannus ja kuuliaisuus. Kuolemallaan Hän tarjosi viattoman veren, jota tarvittiin varmistamaan, että Jumalan viha ohittaa jokaisen, joka luottaa Häneen.

Jeesuksen sanoma oli selvästi suunnattu ensisijaisesti juutalaisille, vaikka Hän osoitti halukkuutta siunata myös pakanoita. Mutta yhtä suuri kuin Hänen rakkautensa yksilöjuutalaisia kohtaan oli Hänen kärsimättömyytensä juutalaisia kohtaan kollektiivisena kokonaisuutena. Siksi hän tarjosi opetuslapsilleen dramaattisen oppitunnin kiroamalla onnettoman viikunapuun matkalla puhdistamaan temppli rahanhaihtajista.

Matteus 21:19 – “Ja nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä; ja hän sanoi sille: "Älköön sinusta ikinä enää hedelmää kasvako". Ja kohta viikunapuu kuivettui. ”

Tuo hedelmättömäksi todettu viikunapuu, vaikka ei ollut viikunoiden aika, kuihtui dramaattisesti Jeesuksen käskystä.

Heitetty sivuun, mutta ei hyljätty

Olemme toisinaan vakuuttuneita siitä, että Jeesus oli nöyrä ja lempeä siinä määrin, että oli nynny. Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta. Jeesus tasapainotti käsittämättömän voiman ja ehdottoman hallinnan. Hän ei iskenyt raivoissaan eikä väännellyt käsiään pahuuden edessä. Sanalla Hän hillitsi myrskyn, paransi murtuneet ruumiit ja palautti elämän. Hän kuvasi tuomiota, joka kohtaisi Jerusalemiä ja juutalaisia yleensä, koska useimmat heistä kieltäytyivät ottamasta Häntä vastaan etsikkoaikanaan. Viikunapuun symboloima kansakunta, joka kantoi vähän hedelmää, olisi itse kirottu kuihtumaan joksikin aikaa.

Noin 40 vuotta Jeesuksen kuoleman, ylösnousemuksen ja taivaaseen astumisen jälkeen Rooman 10. legioona tukahdutti juutalaisten kapinan rautaisella saappaalla ja tuhosi samalla temppelin. Ne juutalaiset, joita ei teurastettu Juudeassa, ajettiin pois maasta.

Seuraavat 1800 vuotta juutalaiset tunnettiin hylkiöinä ja kulkureina. Heitä vainottiin ja karkotettiin. Heitä pakkokäännytettiin ja sitten syytettiin harhaopista. Inkvisitiot, pogromit ja ediktit pitivät heidät alistettuina ja ulkopuolisina useimmissa paikoissa, joissa he uskalsivat yrittää elää. Koska juutalaiskansalta puuttui paljon hedelmää Hänen ensimmäisen tulemuksensa aikaan, se leikattiin pois ja heitettiin sivuun lähes kahdeksi vuosituhanneksi. Jakeiden Lk. 13:6-9 opetuksia sovellettiin Jumalan omaan valittuun kansaan.

Tarina ei kuitenkaan pääty siihen.

Diasporan - juutalaisten hajottaminen kansojen keskuuteen - pitkien vuosisatojen aikana, kun juutalaisia ahdistettiin ja sorrettiin, maa muuttui hedelmättömäksi, vaikka ajan täytyessä Jumala valmisti sekä kansan että maan toteuttamaan profeettalliset lupaukset.

1800-luvun lopulla muutamat kiihkeät sionistit puolustivat juutalaista valtiota. Suurin osa juutalaisista kuitenkin uskoi, että yhteisöt, joissa he asuivat, hyväksyisivät heidät. Juutalaisten akateemisen opiskelun ja taloudellisen kyvykkyyden painottaminen teki heistä erinomaisia opiskelijoita, muusikoita, liikemiehiä, taiteilijoita, lääkäreitä, tiedemiehiä ja kansalaisia. Huolimatta piilevästä antisemitismistä ja satunnaisesta vainosta useimmat juutalaiset tyytyivät viettämään hiljaista elämää esimerkiksi Saksassa, Puolassa, Ranskassa ja Venäjällä. Kaikki tämä muuttuisi 1900-luvulla.

Maan valmistelu kansaa varten

Jotta emme menisi tarinamme edelle, on tärkeää ymmärtää, että aivan kuten terve viikunapuu tarvitsee hedelmällistä maaperää, maa oli valmisteltava ihmisiä varten, ennenkuin Diaspora voi palata.

Vuosisatojen kuluessa siitä, kun Rooma karkotti juutalaiset vuonna 70 jKr., Luvattu Maa joutui kirouksen alle. Palestiinana tunnettu alue (latinankielinen versio roomalaisten Pyhälle Maalle antamasta nimestä) joutui useiden ulkovaltojen, muun muassa kristittyjen ristiretkeläisten ja islamilaisten kalifaattien, hallintaan. 1400-luvulla ottomaanien valtakunta tuhosi tuhatvuotisen kristillisen Bysantin valtakunnan ja alkoi hallita Palestiinaa raskaalla kädellä.

Jumalan kirous viipyi Maan päällä koko juutalaisten karkotuksen vuosituhansien ajan, kuten Hes. 33:28-29 ennustaa. Älkääkä erehtykö, maa oli hyljätty – kasvillisuudesta riisuttu, ihmiset olivat poissa ja elämä suurelta osin poissa. Vuonna 1869 Mark Twain dokumentoi Pyhän Maan kirotun aseman kirjassaan *The Innocents Abroad*. Hän ymmärsi oikeutetusti, että Jumalan tuomion käsi oli langennut Hänen oman Luvatun Maansa päälle.

Mutta kun Eurooppa joutui 1900-luvun alussa sotaan, ”sairas mies” Ottomaanien Valtakunta, asettui Saksan puolelle. Se teki kehnon valinnan. Sodan jälkeen voitokkaat liittoutuneet jakoivat Osmanien alueen keskenään. Näin Ranska sai Libanonin ja Syyrian ja britit saivat mandaatin hallita Palestiinaa ja Trans-Jordaniaa. Ensimmäistä kertaa lähes kahteen vuosituhanteen juutalaisten Seder-rukous ”Ensi vuonna Jerusalemissa” tuntui enemmältä kuin vain poisheitettävä tuntemus.

Kun maa oli riistetty ottomaani-miehittäjiltä ja sitouduttu tukemaan juutalaisten pyrkimyksiä, Israelin palauttaminen olisi näyttänyt tapahtuneelta tosiasialta. Juutalaisten motivaatio ei kuitenkaan vielä riittänyt emigroitumaan Lähi-Idän joutomaalle.

Natsien holokaustin kauhu muutti juutalaisten sydämet ja mielet. Juutalaiset ymmärsivät, että poissa Luvatusta Maasta he olisivat aina kodittomia. Niinpä he virtasivat tuhansittain (ja lopulta miljoonittain) takaisin Eretz Israeliin - Israelin maahan.

Viikunapuun oksa oli tulossa tuoreeksi, ja alkoi kasvattaa lehtiä.

Oppikaa nyt tämä viikunapuusta

Palmusunnuntain voittoisan saapumisen ja ristiinnaulitsemisensa välisellä viikolla Jeesus puhui paljon Israelin hylkäämisestä (Mt. 21:28-44), evankeliumin siirtymisestä pakanoille (Mt. 22:1-14) ja tuomiosta, joka oli lankeamassa Israelille (Mt. 23:13-39). Hän vastasi myös, kun opetuslapset kysyivät Häneltä: *"Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?"* (Mt. 24:3).

Olemme käsitelleet laajasti puhetta, joka seuraa luvussa Mt. 24. Viikunapuun opetus tarjoaa kuitenkin avaimen lopun ajoituksen ymmärtämiseen. Jeesus sanoi: *"Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä."* (Mt. 24:32-33).

Seuraavissa 27 jakeessa on monia merkkejä, mutta Jeesus viittaa opetuslapsilleen erityisesti viikunapuun dramaattiseen opetukseen aiemmin samalla viikolla. Viikunapuu, joka oli kirottu, koska ei kantanut hedelmää Messiaalle, palautettaisiin ennalleen ja kaikkien muiden ajanmerkkien ohella tuo ratkaiseva merkki kertoo niille, joilla on silmät nähdä, että Hän on lähellä.

Todisteet silmiesi edessä

Pyydä keskiverto kristittyä kuvailemaan Raamatun profetioiden täyttymystä nykyajassa, niin hän todennäköisesti pitää sinua outona. Ajatus siitä, että Jumala toteuttaa aktiivisesti muinaisia lupauksiaan silmiemme edessä, on asia, jota hän todennäköisesti ei ole harkinnut.

Viimeisten sadan vuoden aikana jakeen Hab. 1:5 hämmästys on kuitenkin jälleen kerran paikallaan: *"Katsokaa kansojen joukkoon, katselkaa ja kauhistukaa, sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos siitä kerrottaisiin."*

Näin Herra kuvasi suunnitelmaansa nostaa kaldealaiset pyyhkäisemään juutalaisten kansan yli. Habakuk kauhistui tällaisen tuomion kauheutta ja

esitti valituksensa Herralle. Jumala toisti julistuksensa lopullisuuden sanomalla: *”Sillä näky odottaa vielä aikaansa, mutta se rientää määränsä päähän, eikä se petä. Jos se viipyy, odota sitä; sillä varmasti se toteutuu, eikä se myöhästy”* (Hab. 2:3).

Kaikkein tärkeimmän profeetallisen merkin kohdalla todisteet ovat aivan silmiemme edessä. Kuihtunut puu, joka ei kantanut hedelmää, kun Jeesus oli täällä 2000 vuotta sitten, on nyt tullut tuoreeksi ja saanut uusia oksia. Me tiedämme, että hän tulee pian.

Minä tiedän suunnitelmani sinua varten

Koko Vanhan Testamentin ajan Jumala tarjosi välähdyksiä suunnitelmistaan - evankeliumisuunnitelmastaan, suunnitelmastaan kurittaa mutta suojella ja säilyttää Israel ja suunnitelmastaan saattaa koko ihmiskunnan historia päätökseen. Pilkkaajat ovat hyljänneet Hänen suunnitelmiansa merkityksen iät ja ajat, koska Jumala on viivytellyt. Mutta ne meistä, jotka luottavat Kristukseen, saavat ymmärrystä, kun ”luemme ja otamme vaarin” (Ilm. 1:3 ja 22:7) Hänen profeetallisesta Sanastaan.

Kauniissa laulussaan [”It is Well With My Soul”](#) Horatio Spafford kirjoittaa: ”Ja Herra, kiirehdi sitä päivää, jolloin uskoni on näkemistä...”. Jotkut Raamatun profetian loistavista lupauksista odottavat yhä täyttymystään. Toiset taas ovat täyttymässä silmiemme edessä. Voimme todistaa Jumalan uskollisuudesta osoittamalla lupauksia, joita Hän pitää juuri nyt. Siksi viemme myös pyhiinvaeltajia Israeliin todistamaan siitä, mitä Jumala tekee omassa ajassamme.

Niin sanokoot Herran lunastetut

Ota hetki aikaa ja lue Psalmi 107.

Kun otetaan huomioon, että juutalaiset ovat olleet Diasporassa (juutalaisten hajotus) lähes 2000 vuotta, niin katso, eikö tämä Psalmi kuvailekin juutalaisten jälleenkokoamista *”idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä”* (jae 3). Eräänä päivänä juutalaisten silmät avataan joukoittain näkemään Messias. Siihen asti sinulla ja minulla on suuri etuoikeus. Me

kuulumme jakeessa 2 mainittujen lunastettujen joukkoon. Me tiedämme jo nyt, että Herra on hyvä ja että hänen armonsa on iankaikkinen.

Jos kuulut Herran lunastettuihin, älä jätä käyttämättä tilaisuutta sanoa se. Ps. 107:43 sanoin: *”Joka viisas on, se ottakoon näistä vaarin ja ajatelkoon Herran armotekoja.”*

Yhteenvetona voidaan todeta, että kaikki ne suuret profeettalliset lupaukset, jotka täyttyivät juuri äskettäin Israelin maassa, osoittavat, että elämme laina-ajalla!

Dr. David Reagan is an author, speaker, and the founder of [Lamb & Lion Ministries](#)